

- 2) Artikel 10 van richtlijn 2001/83, zoals gewijzigd bij richtlijn 2012/26, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moet aldus worden uitgelegd dat een rechterlijke instantie van een bij een gedecentraliseerde procedure voor het verlenen van een vergunning voor het in de handel brengen betrokken lidstaat, waarbij door de houder van de vergunning voor het in de handel brengen van het referentiegeneesmiddel beroep is ingesteld tegen de beslissing van de bevoegde autoriteit van die lidstaat om een vergunning te verlenen voor het in de handel brengen van een generiek geneesmiddel in die lidstaat, bevoegd is om de vaststelling van de aanvangsdatum van de periode van gegevensbescherming van het referentiegeneesmiddel te toetsen. Die rechterlijke instantie is daarentegen niet bevoegd om na te gaan of de in een andere lidstaat afgegeven oorspronkelijke vergunning voor het in de handel brengen van het referentiegeneesmiddel in overeenstemming met die richtlijn werd verleend.

⁽¹⁾ PB C 22 van 23.1.2017.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 22 maart 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Nürtingen — Duitsland) — Strafzaak tegen Faiz Rasool

(Zaak C-568/16) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Betalingsdiensten — Richtlijn 2007/64/EG — Artikel 3, onder e) en o) — Artikel 4, punt 3 — Bijlage — Punt 2 — Werkingssfeer — Exploitatie van multifunctionele geldautomaten die geldopneming mogelijk maken in speelhallen — Coherentie van de repressieve praktijk van de nationale autoriteiten — Verbeurdverklaring van de door een onrechtmatige activiteit verkregen bedragen — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 17]

(2018/C 166/17)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Nürtingen

Partij in de strafzaak

Faiz Rasool

in tegenwoordigheid van: Rasool Entertainment GmbH

Dictum

Artikel 4, punt 3, van richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, tot wijziging van de richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG, en tot intrekking van richtlijn 97/5/EG, gelezen in samenhang met punt 2 van de bijlage bij deze richtlijn, moet aldus worden uitgelegd dat een dienst van geldopneming die een speelhalexploitant aan zijn klanten aanbiedt door middel van in die hallen geïnstalleerde multifunctionele geldautomaten, geen „betalingsdienst” in de zin van deze richtlijn vormt wanneer de exploitant geen enkele verrichting op de betaalrekeningen van die klanten doet en de door hem in dat kader verrichte handelingen louter bestaan in de terbeschikkingstelling en het vullen van die geldautomaten met contant geld.

⁽¹⁾ PB C 22 van 23.1.2017.